

МОТИВИ №

Номер _____ Година 25.09.2020 _____ Град _____

На _____ Година _____

В публично заседание в следния състав:

Председател: _____ Секретар: _____

Прокурор: _____
като разгледа докладваното от Петър Маргаритов

дело

номер 20205440200061 по описа за _____ година

В РС-С. е внесен обвинителен акт срещу С. Ч. ,като е повдигнато обвинение затова че за времето от 25.04.2019 г. до 14.05.2019 г. в местността „***К., землище на Г. С. от поземен пункт за управление „с. ****“, П. условията на продължавано престъпление, на два пъти на неустановени дати, в немаловажен случай и П. условията на повторност, след като е бил осъждан за друго такова престъпление / присъда № 20 / 02.10.2013 г. на РС – Чепеларе, в законна сила от 03.01.2014 г., за престъпление по чл. 195, А. 1, т.4, вр. чл. 194, А. 1 от НК / и в срока по чл. 30, А. 1 от НК, е отнел чужди движими вещи – 100 метра кабел тип „СВТ 3 x 2.5“, 250 метра кабел тип „СВТ 3 x 1.5“, 25 броя влагоустойчиви осветителни тела със степен на защита „IP54“, 20 броя контакти за външен монтаж тип „ПКОМ“ със степен на защита „IP54“ 300 метра телефонен кабел тип „ЛПК“, на обща стойност 950.00 лева, от владението на *** – Г. С. към С. В. на Р. България, представлявано от полковник *** – командир, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои- престъпление по чл. 195, А. 1 т. 7, вр. чл. 194, А. 1, вр. чл. 28, А. 1, вр. чл. 26, А. 1 от НК.

В съдебно заседание обвинението се поддържа от представителя на РП-С. , като се пледира налагане на наказание П. условията на чл. 54 от НК , а именно- наказание лишаване от свобода за срок около две години, което да се изтърпи П. първоначален общ режим.

Подсъдимият се явява в съдебно заседание, като сочи , че е влизал само веднъж във въпросния бункер и заедно със св.М. е взели кабели-около девет килограма.Оспорва обвинението за кражбата на останалите вещи , описани в обвинителния акт , като твърди, че автор на второто деяние е М..

Защитникът А.А. взема становище за постановяване на оправдателна присъда, като излага твърдения, че обвинението е недоказано.Сочи , че деянието е извършено в условията на съучастие, като обвинение спрямо другото лице не е повдигнато.Излагат се доводи за недоказаност на нанесената щета , предвид незавеждането на вещите в счетоводните активи на ощетеното юридическо лице.

По делото е допуснат до съвместно разглеждане граждански иск за обезщетяване на причинените имуществени вреди , като пълномощникът юр.С. поддържа иска .

След като се запозна с приобщените доказателства , съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С. Ч. е на *** години , като същият е *и *многократно. С присъда № 20 от 02.10.2013 г. по НОХД №

138/2013 г. на РС – Чепеларе в сила от 03.01.2014 г., на Ч. е наложено наказание лишаване от свобода за срок от осем месеца П. първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието за деяние по чл. 195, А. 1, т. 4, вр. чл. 194, А. 1 от НК. На 15.10.2014 г. Ч. е изтърпял наложеното му наказание по НОХД № 138/2013 г. на РС-Чепеларе.

*** – Г. С. към С. В. с командир полк. *** стопанисвали и ползвали за военни учения подземен пункт за управление „с. ****“, намиращ се в местността „***К., землище на Г. С.. Пунктът представлявал подземен бункер с помещения, в който се влизало през две метални врати, едната от които била заварена, а другата затворена и закрыта с клони и храсти. Периодично служители на формирането посещавали обекта и оказвали необходимата му поддръжка. През месец октомври 2018 г. свидетелите В. У. и С. Д. посетили подземния пункт като не установили липси и повреди в него.

На неустановена дата след 25.04.2019 г./Великден/ С. Ч. бил в местността „***К. заедно със св. М..Двамата забелязали входната врата на подземния военен пункт, отворили вратата и влязнали вътре.

В подземие то имало монтирани кабели за електрическа и комуникационна инсталация, като двамата решили да демонтират кабелите, да ги обгорят и да ги продадат. Ч. и М. издърпали с ръце част от кабелите, след което запалили огън в подземие то и обгорили кабелите. След като премахнали изолацията двамата взели отпадъците и посетили дома на св.З. К.Св.К. се съгласил да закупи обгорените кабели, като Ч. обяснил на К., че кабелите са му дадени П. работа на обекти и няма лична карта, за да ги продаде в пункт за отпадъци. К. заплатил на подсъдимия сума около 35-40 лева, която била получена от Ч..

Няколко дни след това Ч. и М. отново отишли до подземния пункт, за да вземат останалите кабели. Двамата влязнали в бункера и свалили другите кабели от инсталациите, осветителните тела и контактите. Свалените кабели отново били обгорени и предадени на св.К. от Ч. и М., който заплатил отново около 35-40 лева.В двата случая Ч. взел лично парите, дадени му от К., като с него бил и М..

На 14.05.2019 г. свидетелите С. Д. и В. У. посетили подземния пункт и установили, че входната врата и коридора на подземие то са опушени. На пода в помещението видели остатъци от обгорели кабели. Вътре в подземния пункт установили, че липсват изцяло кабелите на електрическата и комуникационната инсталация. Видели също, че липсват и осветителните тела и контактите в пункта. За констатираното е подаден сигнал до органите на МВР, като е подадена и писмена жалба.

На място бил извършен оглед на местопроизшествие, като е съставен протокол от 17.05.2020г. П. огледа е описано състоянието на въпросното помещене, като са иззети 2 бр. дактилоскопни следи оставени от подметка на обувки, обозначена като следа № 1 и следа № 2, открити в пункта.

На 18.05.2020г е изготвен нов протокол за оглед на местопроизшествие, като в хода на това действие са иззети и описани различни движими вещи, намерени в бункера и пространството пред него.

С протокол за доброволно предаване от 19.06.2019 г.подсъдимият Ч. предал на органите на полицията 2 бр. сини кожени маратонки, като е извършен оглед на същите вещи.

От заключението на вещото лице У. по назначената трасологическа експертиза се установява, че е възможно следа № 1 намерена и иззета с протокол за оглед на местопроизшествие от 17.05.2019 г. да е оставена от обувките на С.Ч., предадени с протокол за доброволно предаване от 19.06.2019г.

По делото е приобщено заключението на вещото лице И. по назначената стоково-оценъчна експертиза.От това заключение се установява, че стойността на липсващото имущество от въпросния бункер възлиза на обща стойност 950 лева. По вещи стойността е както следва: 100 м. трижилен кабел „СВТ 3 x 2.5“ – 220.00 лв.; 250 м. трижилен кабел „СВТ 3 x 1.5“ – 375.00 лв.; 25 бр. влагоустойчиви осветителни тела със степен на защита „IP54“ – 125.00 лв.; 20 бр. контакти за външен монтаж тип „ПКОМ“ със степен на защита „IP54“ – 140 лв.; и 300 м. телефонен кабел тип „ЛПК“ – 90 лв.

По делото не е спорно, че *** е стопанисвало и ползвало посочения подземен обект от 1998 година до настоящия момент, като в тази насока са показанията на св.С. и У..

По делото не е спорно, че на 19.05.2019г са констатирани липси на движими вещи от посочения бункер, като св.Д. констатирал, че в обекта е влизано неправомерно, имало следи от обгаряне на кабели, липсвали инсталациите и други движими вещи, описани в съставения протокол за оглед от 17.05.2020г.

По делото е спорно кой точно е взел описаните движими вещи, като по делото са събрани противоречиви доказателства, относно авторството на деянието.

Подсъдимият Ч. сочи в съдебно заседание, че е влизал в бункера един път заедно със св.М., като двамата измъкнали кабели от инсталацията и ги обгорили, след което ги продали на св. К. и получили сумата от 86 лева.Подсъдимият сочи в съдебно заседание, че след това М. е

влизал в бункера сам и е взел други кабели , които предал сам.Подсъдимият твърди , като П. втория случай е отнесъл храна на М. и няма отношение към втората кражба

По делото са прочетени обясненията на обвиняемия С.Ч., дадени пред съдия през 20.06.2019г. Пред съдия Ч. е посочил, че между 25-30 април 2019г е забелязал въпросния бункер, която била отключена и е влезъл в бункера.След това обвиняемият описал начина по който е измъкнал кабелите на инсталацията, обгорянето им и продаването им на св.К..Ч. посочил в обясненията си като обвиняем , че след това още веднъж проникнал в помещението и взел още кабели , които също били ги продадени на св.К..

В съдебно заседание св.М. сочи, че през 2019г въобще не е влизал във въпросния бункер, като отрича каквато и да е съпричастност към извършеното деяние през 2019г.

По делото прочетени показанията на св.М., дадени пред съдия в хода на ДП.В тези си показания М. сочи, че Ч. го е отвел в началото на м.М. 2019г до въпросния бункер, като видял обгорени жици, контакти , осветителни тела и след това си тръгнал.В показанията си пред съдия М. сочи, че Ч. му е споделил , че е взел 120 лева от обгорените кабели от бункера, които били предадени на св.К..

От анализа на посочените противоречиви гласни доказателства съдът намира, **че подсъдимият Ч. и св.М. са влизали заедно два пъти на неустановени дати във въпросния бункер** и противозаконно са отнели вещите , описани в обвинителния акт , предвид на следното:

Съдът **кредитира изцяло** показанията на св.К., че медният отпадък е занесен от Ч. и М. на две отделни дати , **което е индичия за съвместно извършени от тях деяния** .К. сочи, че М. и Ч. се движили непрекъснато заедно, като отношенията им се влошили след разкриването на кражбата.

Ч. посочил като обвиняем пред съдия в хода на ДП **ясно и недвусмислено начина , времето и мястото на извършената кражба от въпросния бункер** .Тези обяснения кореспондират с показанията на св.К. и изготвената трасологическа експертиза.Ч. е спестил П. разпита пред съдия **единствено участието на М.** в инкриминираното деяние.

Поради изложеното **съдът кредитира дадените обяснения на обвиняемия** в хода на ДП **с уточнението, че обвиняемият е прикрил доброволно** участието на св.М. в извършеното деяние.М. е осъждан за друга кражба и това най - вероятно е провокирало Ч. да поеме вината за извършеното деяние .

Съдът не кредитира показанията на св.М. , дадени в съдебно заседание и прочетените показания , дадени пред съдия в хода на ДП.Между тези показания съществува пълно противоречие, като явно М. прави опит да прикрие участието си в извършеното деяние.

Съдът не кредитира обясненията на подсъдимия , че второто влизане в бункера е извършено само от М..Подсъдимият и М. на два пъти заедно са продали меден отпадък, като не може да се приеме за достоверно твърдението , че подсъдимият само донесъл храна на М. П. второто посещение на бункера.М. и Ч. били непрекъснато заедно, като **не е логично** подсъдимият да е извършил само едно от вменените деяния, П. положение , че Ч. е посетил бункера още един път.

Съдът кредитира изцяло изготвената оценъчна експертиза на вещото лице И. , като същият компетентно е отговорил на поставените му въпроси.Същата експертиза не е оспорена по надлежния ред.Видът на описаните и оценени в експертизата противозаконно отнети вещи кореспондира изцяло с посочените липсващи вещи ,посочени в писмо от 03.10.2019г , изготвено от представителя на ***.

В хода на производството не се установи по категоричен начин въпроса за собствеността на противозаконно отнетите вещи.В изготвеното писмо от 12.06.2019г на *** е посочено, че подземният пункт е собственост на Министерството на отбраната.На 02.07.2019г е получен писмен отговор от Министерството на отбраната ,че подземният пункт не е приет като имот с отпаднала необходимост и не е заведен в баланса на министерството.В изготвеното писмо от 03.10.2019г от *** е посочено ,че подземният пункт не е заведен като актив на формирането и не е собственост на С. В..

Правни изводи:

Въз основа на изложената фактическа обстановка съдът намира, че **подсъдимия е осъществил от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл. 195, А. 1 т. 7, вр. чл. 194, А. 1, вр. чл. 28, А. 1, вр. чл. 26, А. 1 от НК.**

От обективна страна се установи, че за времето от 25.04.2019 г. до 14.05.2019 г. в местността „***К.

от поземен пункт за управление, стопанисван от *** – Г. С. подсъдимият е отнел чужди движими вещи на обща стойност 950.00 лева. Тези движими вещи са отнети от владението на служители към *** – Г. С. към С. В. , без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да бъдат присвоени.

Деянието на Ч. не представлява маловажен случай, с оглед сравнително високата стойността на предмета на посегателство, както и с оглед обществената опасност на подсъдимия Ч., предвид осъжданията му за други престъпления против собствеността.

Ч. е осъществил едно продължавано престъпление от две деяния, като са извършени две деяния, всяко едно от които осъществява поотделно един състав на едно и също престъпление, през непродължителни периоди от време, П. една и съща обстановка и П. еднородност на вината, като последващото деяние се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото.

По отношение извършената кражба е налице квалифициращия признак, посочено в чл. 195 А.1 т.7 от НК/повторност/, като подсъдимият е извършил престъпление, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление / по нохд № 138/2013 г. на РС – Чепеларе./

Квалифицираната кражба е извършена съвместно от Ч. и св.М. П. условията на предварителен съвместен сговор или съучастие, като спрямо св.М. не е повдигнато надлежно обвинение в хода на досъдебното производство. Неповдигането на обвинение срещу М. е следствие на поведението на обвиняемия, като същият прикрил участието на М. и е поел изцяло вината за извършеното престъпление.

От субективна страна деянието е извършено от Ч. с **пряк умисъл**, като същият е съзнавал общественоопасния характер на деянието и е целял настъпването на общественоопасните последици. Ч. е имал представа, че въпросните вещи са чужди, като ги е присвоил с цел да се облагодетелства .

За извършеното престъпление по чл. 195 А.1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода от една до десет години.

П. определяне на наказанието съдът отчете следните **отегчаващи обстоятелства**–съдебното минало на подсъдимия, недобрите му характеристични данни, невъстановяването на нанесените щети и сравнително високата им стойност.

По делото не се отчетоха смекчаващи обстоятелства.

П. това положени е съдът намира че наказанието следва да се определи П. условията на чл. 54 от НК, като не съществуват изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, налагащи приложението на чл. 55 от НК.

Съдът наложи на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок **от осемнадесет месеца**, като същото наказание се определи към минималния размер на предвиденото наказание. С това наказание може да се въздейства превъзпитателно спрямо подсъдимия. Същото наказание следва да се изтърпи П. първоначален общ режим, като подсъдимият не е с висока степен на обществена опасност.

Съдът постанови веществените доказателства да бъдат унищожени като вещи без стойност, като осъди подсъдимият да заплати направените разноски.

По Г.иск:

Съдът намира че предявеният граждански иск от името на *В. следва да се отхвърли . По делото не се ангажираха категорични доказателства за собствеността на инкриминираните вещи и претърпените вреди от деянието. От деянието са причинени вреди за собственика на въпросните вещи, като С. В. не доказва по надлежния ред правата си на собственик по отношение на инкриминираните вещи–същите не са заведени като активи в счетоводството на това лице. До предявяването на иска ищецът многократно е сочил, че инкриминираните вещи не са негова собственост, като не се доказва, че същият е претърпял имуществени вреди в качеството му на владеец .

П. това положение съдът отхвърли предявения граждански иск по реда на чл. 45 от ЗЗД и акцесорния иск за заплащане на законна лихва .

Воден от изложеното съдът постанови присъдата си.

СЪДИЯ.....